

en permuta. S'aparentà una venda, mes de realitat el Morlanch cedí l'hort, i l'Hospital cedí al Morlanch un censal de cent lliures de capital, que ell prestava a l'Hospital, quedant d'obligació del dit Hospital, el construir la paret de tanca a tota la llargada del camí que anava al Cementiri i que limitava el sobredit hort per la part de migdia i sol ixent. Aquest camí quedà suprimit en obrir-se el passeig, per la part nord de l'Hospital.

Una de les preocupacions constants de les diferents Juntes que han administrat aquest Hospital, ha estat l'adquirir un bon tros de terra, que faltava perquè l'hort no quedés esgaiat com ho era; sinó que, engrandint-se notablement, prengué la forma d'un gran quadro. Això es pogué obtenir en 1920, en què, amb diners del llegat de donya Ramona Rossich, deixats per això, es comprà a don Salvador Murt una parcel·la de terra afectant la figura d'un triangle, de 39.916 pams o sigui 1.500 metres quadrats. No se'n pogué comprar més per tal com el sobredit hort quedà limitat per la part de sol ixent, pel carrer que s'ha d'obrir des del carrer de la Soledat fins al passeig de Mossèn Cinto. Es degué a la caritat d'una persona igualadina, que resideix a Barcelona i que ha donat proves d'estimar molt l'Hospital (i que modestament vol ocultar el seu nom), la construcció de la paret de tanca del dit tros nou de l'hort comprat, resultant ara, un hort esplèndid, puixamida, en total, uns 4.200 m. quadrats.

* * *

L'església. — El primer que crida l'atenció de tot visitant de

l'església, és la seva grandària.

Es que, a igualment, que el restant de l'edifici, aquesta església havia estat començada per a Convent de Pares Caputxins, i li varen donar unes dimensions tan espaioses per a atendre el servei espiritual de la vila, en la seva part de sol ixent, que aleshores (1828) prenia gran volada; i per altra part, llevat de la llavors petita capella de Nostra Dona de la Soledat, no tenia altra església en la part nova de la vila, o sigui des del portal de Soldevila, que corresponia al final del carrer del Roser.

Com ja deixem explicat, en 1828 es posaren els fonaments de l'actual església, igualment que del convent, que aleshores era una petita part del que ara és Hospital. Mes l'església quedà molt enrera, puix si ja en 20 de maig de 1830 s'hi instal·laren els frares (Mossèn Segura, vol. II, pàgina 391), no obstant les parets de l'església en ocórrer la revolució i exclaustació de 1835, no pujaven més de tres metres, si exceptuem la part de la façana, que pujava sobre els arcs dels portals. (Memòria del senyor Fossas, arxiu de l'Hospital).

L'any 1842 el govern féu cessió a la vila, perquè servís per a Hospital, de l'ex-convent que ens ocupa, que aleshores restava abandonat, des de set anys, i el dia de Pasqua de 1845 hi quedaren instal·lats els malalts.

La multitud d'obres que es tingueren de fer per a posar en marxa l'abandonat edifici, (vide comptes de l'Hospital 1843-45) i la penúria dels revoltosos anys que seguiren a la revolució del 35, féu que no es pogués pas pensar en l'acabament de l'església, fins a l'any 1866, en què